

Josep Antoni Duran i Lleida

CONCULCACIONS (64)

El senyor Duran i Lleida és l'actual secretari general de CiU. Coneixem de fa temps el perfil estrambòtic d'aquest polític que mai saps veritablement, què és el que defensa o el que vol i allò que rebutja. Una frase recent seva demostra aquesta actitud, sempre indefinida del senyor Duran i Lleida.

La frase diu: -Sóc més sobiranista que alguns dels que demanen la sobirania, però en política parlem de coses, entre elles la sobirania, que tant se li'n fot a la gent i a mi també-.

La frase és sucosa. Ell es declara sobiranista, cosa que fins ara no havia manifestat mai, que jo sàpiga. Tot al contrari, sempre s'ha mostrat pendent d'un càrrec al govern espanyol de Madrid. Crec que no és cap disbarat considerar que un senyor que es mostra delerós d'ocupar un lloc en el govern d'un altre país, i que per més inri és un dels ocupants de Catalunya, no se li pot atribuir cap mena de sobiranisme creïble, sòlid ni conseqüent.

A la segona part de la frase aquest senyor diu que en política es parla de moltes coses. Certament, els polítics son gent de fàcil xerrameca i ell especialment, parla de manera fluida i potser és per això que a voltes es contradiu també amb una tranquil·litat que resulta prou evident.

Ho demostra clarament al final de la mateixa frase, on afirma, després de marcar-se el trumfo del sobiranisme, que a la gent se li'n fot i a ell també.

Home! per favor senyor Duran Lleida, cal ser un xic més seriós i el que als polítics no se'ls pot perdonar i vostè ho hauria de saber, és dir "coses" amb aquesta lleugeresa sense haver-ne mesurat abans una mínima coherència.

Es pot conèixer, perquè vostè té aquest manifest interès en ocupar càrrecs a Madrid i què és el que creu que li ofereix la capital d'aquest país, perquè la seva ambició no defalleixi? És en nom del seu esquerdat sobiranisme, que vostè continua esperant aquesta possibilitat? O com molts malpensats creiem és solament per les seves ambicions de guanys econòmics d'alt nivell i engrandir el que vostè creu una situació de major prestigi? Creu que Espanya representa per a Catalunya alguna cosa realment positiva? No sap a aquestes alçades, que el sobiranisme és una cosa que s'exerceix en benefici del propi país, i que sols es guanya enfrontant-se als que ens l'han pres i continuen destruint-lo?

En què quedem senyor Duran i Lleida? Pensa que la paraula sobiranisme és un mot que cal usar quan li

convé, i que està disposat a prescindir-ne, així que pugui perjudicar uns guanys personals? La nostra opinió és que vostè, com masses polítics del nostre país, està disposat a fer tots els papers de l'auca, sempre en benefici propi i que per molt que en presumeixi quan li convé, l'únic que realment li interessa és uns bons calerons, uns títols que facin patxoca i en definitiva uns beneficis personals, mentre relega tota una sèrie de valors irrenunciabls, Catalunya i el seu futur en aquest cas.

No seré jo qui li criticarà si és més o menys sobiranista, però tingui present que amb el que no es pot jugar és amb Catalunya, per poc que vostè es senti català. Les realitats contundents i absolutament contraposades són dues, o s'accepta Espanya per sobre de Catalunya, o es creu amb una Catalunya pendent de recuperar la seva total llibertat, que és un deute que els catalans no podem defugir de cap manera, enfront dels que són els històrics detractors, com a mínim des del 1714, de tot el patrimoni català i el nostre futur com a país.

Només amb aquest convenciment és pot ser útil a Catalunya i la resta de països que integraven el nostre conjunt nacional. Estem lluitant desesperadament per retornar aquests valors al nostre país i cap altre objectiu és més important pels autèntics catalans que retornar-nos la llibertat perduda. Si us plau prou indefinicions altament perjudicials per la nació Catalana.

Claudi Romeu, 4 de setembre del 07